

og Rettsstridende i Fleertallets Forslag er netop det, at den saakaldte angerløse Fallent kan lade være at betale, uagtet han meget godt var istand dertil; han faaer en Indult i 5 Aar og i disse 5 Aar kan Ingen røre ham, selv om han i disse 5 Aar bliver en rig Mand, men dette er ikke den Virkelighed, der svarer til den sidste ærede Talers Billede. Naar vi tage Forholdene saaledes, som de hidtil have været her i Landet, navnlig i den sidste paa Fallitfementet saa overordentlig rige Tid, saa behøver man ingenlunde at opstille Creditorernes Haardhed som en Grund, for at vedtage en Indult for Fallenters Betalingsfrist; det har altid været meget let at faae Accord tilveiebragt, navnlig for den Slags Handelsmand, paa hvem de sidste ærede Talere, der høre til Fleertallet, ville have denne Paragraph anvendt, og de Medlemmer her i Salen, der have Erfaring om den Slags Ting, ville vist meget sjældent være trufne paa, at nogen Mand er bleven forfulgt og endnu mindre arresteret efter sit Fallitfement for den Gjæld, han har stiftet, førend Falliten fandt Sted; jeg kjender ikke saadanne Tilfælde, medmindre Creditor ikke har havt Overbeviisning om, at der har været Underfundighed tilstede. Den ærede Rigsdagsmand for Helsingør (Thune) begrundede sit varme Forsvar for denne § i den Medlidenhed, man skulde have; han gif saavidt, at han betegnede Paragraphen som et Udtryk af Retfærdighed. Man maa vistnok være enig med den ærede Taler fra Ribe Amts 2den Valgkreds (Hage) i, at der aldrig kan være Tale, om, at Bestemmelserne i Udvalgets Fleertals Forslag ere grundede paa Retfærdighed, de kunne neppe engang være billige; thi er det billigt at paalægge en Creditor at vente med at komme til sin lovlige Ret i 5 Aar, er det billigt mod en Creditor, at han skal miste sine Penge, Halvdelen af dem, de 50 pCt., at han dernæst skal forfølge sin Debitor gennem en Procedure, hvor Debitor vil bevise, at han ikke har mere end 50 pCt., eller ialtsald, at han har været, hvad han burde være, en skikkelig Mand, og er det billigt, at, dersom Debitor virkelig bevise, at være, hvad han burde være, en skikkelig Mand, at saa Creditor ikke skal have Afgang til at faae sin lovlige Ret

udtalt ved Dom i 5 Aar? Man skal ikke betragte Sagen alene fra Debitorernes Standpunkt, men man skal ogsaa frem for Alt stille sig paa Creditorernes Standpunkt; det er derfra, at Stiftesforvaltningen skal see Sagen; Stiftesforvaltningen skal skaffe Enhver Sit, men den skal ikke berøve den retmæssige Creditor Afgang til at bruge de sædvanlige Midler. Jeg seer derfor ikke, at der er nogen Grund til dette Forslag. De ærede Herrer, som have saa stærkt anbefalet det, gaae siltende ud fra den Forudsætning, at deres Forslag ene er anvendeligt paa Handelsstanden. Den ærede Ordfører begyndte med at tale om de agtværdige Handelshuse, og den ærede Rigsdagsmand fra Helsingør (Thune) talte bestandig om Handelsmanden, men vor Fallitlovgivning gjælder for Alle og Enhver, og det er ikke blot Handelsmanden, der faaer Afgang til at benytte den uhyre Fordeel og Overmagt, som dette Forslag giver Debitor over Creditor, men Enhver, som vil gaae fallit; Enhver, som har saa Meget, at han kan betale Gebyret, for at faae sit Bo taget under Stiftesbehandling, kan opgibe sit Bo som fallit, det være sig en Handelsmand, en Bygningsentreprenur eller en Huusmand. Det ærede Udvalgs Fleertal skjæler ligesaa lidt mellem de forskellige Personer, som komme under Fallitbehandling, som det opstiller den Betingelse, at Fallenten skal være ude af Stand til at betale, for at fritages for Forsøgning i 5 Aar. Der er her i Thinget omdeelt et Skrift af en af mine ærede Colleger, som jeg antager, at endeel af Thingets Medlemmer have gennemlæst, og de ville deri finde udviklet, hvor mangelfuld vor Fallitlovgivning er, hvorledes det er en grundvæsentlig Feil ved den, at der ikke er opstillet Betingelser for at kunne blive Fallent, Betingelser for at kunne nyde godt af de store Rettigheder, som Fallitlovgivningen allerede nu yder Debitor; thi det er en Misforstaaelse, en Wildfarelse og en Usandhed, at Debitor ikke skulde være allerede begunstiget nok ved den nuværende Fallitlovgivning. Den ærede Ordfører har netop paavist, hvorledes allerede siden 1702 Debitor som Fallent var begunstiget i visse Tilfælde fremfor Andre, og er nu ved dette Forslag, hvis Thinget vedtager det, ikke Debitor som Fallent end yder-